

Το ζήτημα των απορριμμάτων είναι ένα σύγχρονο κεντρικό ζήτημα, όχι μόνο στην Κέρκυρα και στην Ελλάδα αλλά και σε πανευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο. Αποτελεί πεδίο τεράστιας κερδοφορίας για το ιδιωτικό κεφάλαιο, με νόμιμους και παράνομους τρόπους (π.χ. «μαφία των σκουπιδιών» στη γειτονική Ιταλία). Στην Ελλάδα, με εργαλείο το μοντέλο ΣΔΙΤ (Σύμπραξη Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα), όπως προτάσσεται από την ΕΕ, τη διαχείριση των σκουπιδιών αναλαμβάνουν επιχειρηματικοί κολοσσοί, με διασφαλισμένα κέρδη

πολλών εκατομμυρίων. Μέρος της διαδικασίας αυτής είναι και η απουσία πρωτοβουλίας των δήμων, ώστε να έρθει η κατάσταση σε αδιέξοδο και να αντιμετωπιστεί ο εκάστοτε μεγαλοεπιχειρηματίας ως ο «από μηχανής θεός».

Ακριβώς αυτό βιώνουμε και στην Κέρκυρα. Κινδυνεύει η ανθρώπινη υγεία, η εργασία και το περιβάλλον και οξύνεται ο κοινωνικός αυτοματισμός. Στοχοποιούνται οι αγωνιζόμενοι κάτοικοι της Λευκίμης και του Τεμπλονίου, ως δήθεν υπαίτιοι για την αδυναμία ύπαρξης έστω «προσωρινής λύσης», και, ακόμα χειρότερα, ως συλλήβδην ακροδεξιοί.

Η ακαταλληλότητα του νερού, με συνέπεια την υπερκατανάλωση εμφιαλωμένου, και η αδιαφανής-επιβαρυντική διαχείριση των απορριμμάτων από τις μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες εντείνουν το πρόβλημα.

Η προφανής ανικανότητα των τοπικών αρχόντων σε ζητήματα καθημερινής διαχείρισης ενισχύει τη γενικότερη στρατηγική επιλογή, που είναι η ιδιωτικοποίηση του δημόσιου πλούτου, άρα και της διαχείρισης των απορριμμάτων.

Η δημοτική αρχή, με τη συννενοχή της περιφερειακής αρχής και των πολιτικών κομμάτων που τις στηρίζουν, ενώ προεκλογικά δήλωναν αντίθεση στις ΣΔΙΤ, τις προωθούν στην πράξη. Παρουσιάζουν την ιδιωτικοποίηση ως «έσχατη ρεαλιστική λύση» σε μια κατάσταση που είναι αποτέλεσμα εγκληματικών για τον άνθρωπο και το περιβάλλον επιλογών και παραλείψεων, των ιδίων και των προκατόχων τους, σε βάθος δεκαετιών.

Ευθύνη φέρουν και όσες αυτοδιοικητικές παρατάξεις εκφωνούν δεκάρικους για την «Κέρκυρά μας», παρέχοντας ουσιαστικά στη δημοτική πλειοψηφία το άλλοθι ότι ενεργεί «στο όνομα όλων». Από κοντά και οι ποικιλώνυμοι απελπισμένοι, ακόμα και οι καλοπροαίρετοι, θολώνουν το τοπίο της δημόσιας συζήτησης. Τσουβαλιάζοντας τους πάντες και τα πάντα σε ένα δήθεν υπερκομματικό και υπερταξικό λόγο, στρώνουν, με τον τρόπο τους, το δρόμο για τη «σωτήρια» ιδιωτική πρωτοβουλία.

Οι γενικότερες θέσεις μας

Δεν είναι δυνατόν στο έτος 2018 να γίνεται περισυλλογή και θάψιμο σύμμεικτων απορριμμάτων σε χαβούζα ή χαβούζες – στη Λευκίμμη, στο Τεμπλόνη ή οπουδήποτε αλλού-, που θέτουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη ζωή και υγεία και το περιβάλλον (μόλυνση του υδροφόρου ορίζοντα, εμφάνιση και διάδοση ασθενειών, υποβάθμιση της ποιότητας ζωής).

Επιβάλλεται να υπάρξει ολοκληρωμένη σύγχρονη διαχείριση των απορριμμάτων με δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα προς όφελος της λαϊκής πλειοψηφίας.

Η ουσιαστική ανακύκλωση, η αποφασιστική μείωση των σύμμεικτων απορριμμάτων με πλήρη διαλογή στην πηγή και προοπτικά στόχο το μηδενικό υπόλειμμα απαιτεί ενιαίο δημόσιο κεντρικό σχεδιασμό. Παράλληλα, προϋποθέτει αποκεντρωμένες εγκαταστάσεις μικρής κλίμακας και όχι φαραωνικά πανάκριβα

εργοστάσια καύσης, σύμφωνα με τις επιταγές της ΕΕ και των μεγαλοεπιχειρηματιών. Επιβάλλεται να προστατευτούν αλλά και να ενισχυθούν οι θέσεις εργασίας και να εξασφαλιστούν ανθρώπινες συνθήκες για τους εργαζόμενους στην αποκομιδή και τη διαχείριση των απορριμμάτων.

Οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, τα λαϊκά στρώματα έχουν ήδη πληρώσει επανειλημμένα τη συνεισφορά τους για την κρατική χρηματοδότηση και λειτουργία της διαχείρισης των απορριμμάτων, μέσω των ποικιλώνυμων φόρων και τελών. Είναι η σειρά των μεγαλοεπιχειρηματιών, στα Ιόνια νησιά των μεγαλοξενοδόχων, ως παραγωγών μεγάλου όγκου σκουπιδιών, να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη!

Προτεινόμενες άμεσες λύσεις

Άμεση έναρξη διαδικασιών μακροπρόθεσμης ολοκληρωμένης διαχείρισης των απορριμμάτων τώρα, με αποκλειστική ευθύνη του κράτους και της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Προσωρινή αποσυμφόρηση του όγκου των απορριμμάτων με νόμιμη μεταφορά σε φορέα που μπορεί να τα παραλάβει και να τα επεξεργαστεί, με κρατική-αυτοδιοικητική ευθύνη.

Διαλογή στην πηγή από τις ξενοδοχειακές μονάδες και τις επιχειρήσεις εστίασης με αντισταθμιστικά οφέλη/ υψηλά πρόστιμα και αυστηρό κρατικό-αυτοδιοικητικό έλεγχο.

Άμεση εφαρμογή από το δήμο της κομποστοποίησης στους χώρους άμεσης ευθύνης του (λαϊκή αγορά, υπηρεσία πρασίνου).

Άμεση εφαρμογή του συστήματος των διαφορετικών χρωματιστών κάδων (3 ή 5) για τη διευκόλυνση της άμεσης διαλογής στην πηγή και τήρηση των αντίστοιχων προδιαγραφών κατά την περισυλλογή από τα δημοτικά απορριμματοφόρα.

Η διαχείριση των απορριμμάτων από το ιδιωτικό κεφάλαιο δεν εγγυάται αποτελεσματικότητα, όπως διαφημίζεται, αλλά κέρδη για αυτόν που θα την αναλάβει, μέσα από την ελαχιστοποίηση του μόνιμου προσωπικού, την αύξηση των δημοτικών τελών καθώς και την «αιχμαλωσία» της τοπικής κοινωνίας σε συμβάσεις δεκαετιών. Οι ΣΔΙΤ είναι ισχυρό εργαλείο των νεοφιλελεύθερων πολιτικών, με στόχο τις περαιτέρω ιδιωτικοποιήσεις και την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Η διαχείριση των απορριμμάτων δεν μπορεί, πλέον, να αντιμετωπίζεται ως επιχείρηση που αποφέρει κέρδη σε μεγαλοεργολάβους – μεγαλοεπιχειρηματίες και μεταφέρει το κόστος στους κατοίκους και στο περιβάλλον. Οι ίδιοι οι κάτοικοι και οι δημότες πρέπει να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους και να επιβάλλουν ένα νέο δημόσιο τρόπο διαχείρισης, διαλογής και ανάκτησης, που στόχο θα έχει τη δραστική μείωση των απορριμμάτων, την προστασία του περιβάλλοντος και των κοινοτήτων.

ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α τοπική επιτροπή Κέρκυρας